

Hodnocení diplomové práce

Název: Etická dimenze prožívání volného času dětí a mládeže v České republice

Autor: Bc. Veronika Prokopcová

Diplomantka si pro svou diplomovou práci vybrala velmi aktuální a zajímavé téma – etickou dimenzi volného času a její rozvoj. Pozitivně oceňuji, že se autorka rozhodla reflektovat problematiku volného času právě z hlediska etiky. Na s. 8 uvádí několik cílů své práce, přičemž mám dojem, že by úplně vystačil cíl první, který měl být ovšem trochu přesněji formulován. Výraz „začlenění etických dimenzí“ nepovažuji totiž za nejšťastnější vyjádření, protože volnočasové aktivity už etickou dimenzi mají, ale často není reflektována nebo rozvíjena. Pro rozvoj oboru „pedagogika volného času“ je podstatný také poslední z autorčiných cílů, a to „implementace etiky do oboru pedagogiky volného času“.

Z hlediska vnějšího vzhledu a úpravy i po stránce formální je předložená diplomová práce zpracována velmi pečlivě. V práci jsem ovšem objevil dva formální nedostatky: autorka opakovaně cituje pouze název sborníku (Výchova a volný čas, např. na s. 21), ale neuvádí v odkazu autora konkrétní stati; další chybou mohou být příliš dlouhé doslovné citace (všiml jsem si pouze jedné, a to na s. 53-54; tato citace má rozsah 26 řádků).

Z hlediska jazykového oceňuji samostatnost autorky, ačkoli je na práci zřejmé, že některé části byly dotvářeny v určitém časovém stresu. Přestože je text na s. 65-70 obsahově poutavý a jazykově čtivý, je nápadné a ne zcela korektní, že autorka zde vychází téměř výhradně z jedné jediné knihy (Eyrovi, Jak naučit děti hodnotám, 2007). Jazykovou kvalitu práce kazí také poměrně velké množství pravopisných chyb, například ve shodě přísudku s podmětem (s. 13, 17, 25), v interpunkci (s. 25, 65, 68) a v neposlední řadě překlepy, případně další textové chyby ((s. 19, 20, 21, 26, 42, 50, 55, 60, 72).

Po stránce metodické můžeme autorce vytknout, že nevychází z žádné ucelené etické koncepce, ale spíše vytváří určitou koláž z dostupných materiálů. Kritický čtenář by očekával, že autorka používané prameny roztřídí a porovná. K tomu jí ovšem chybí odborná kompetence, protože se v rámci studia pedagogiky volného času setkala s etikou jako vědeckou disciplínou pouze okrajově. Takže uvedený nedostatek nemůžeme považovat za její chybu. Poněkud jinak je tomu v pasážích o pedagogice volného času, kde bych očekával, že autorka více využije syntetických znalostí získaných v rámci studia.

Určitým obsahovým nedostatkem práce je absence shrnutí etického hodnocení oblastí volnočasových aktivit, o nichž autorka velmi dobře pojednává v odstavci 3.1. Pojednání o zážitku v odst. 3.2. nahrazuje očekávané shrnutí pouze zčásti.

Dále se v předložené diplomové práci objevují spíše drobnější nepřesnosti, jako například příliš úzké propojení pojmů otium a kontemplace na s. 10, které vzbuzuje dojem, jakoby se jednalo o zcela totožné pojmy. Anebo další nepřesnost na s. 21, která se týká pojmu „postmaterialismus“: autorka správně uvádí, že Inglehart považuje postmaterialisty za lidi, kteří se více zajímají o otázku smyslu života. Ačkoli otázku po smyslu života můžeme považovat za otázku spirituality, neznamená to automaticky, že by postmaterialisté měli větší zájem o náboženské hodnoty, jak autorka píše. V předložené diplomové práci totiž najdeme dvě protikladná tvrzení:

- a) postmaterialisté se zajímají více o náboženské otázky (s. 21);
- b) důvodem příklonu k postmateriálním hodnotám je proces sekularizace (s. 30).

Navrhuji, aby diplomantka v rámci obhajoby vysvětlila tento rozpor.

Přes uvedené nedostatky považuji předloženou diplomovou práci Veroniky Prokopcové za nadprůměrnou, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou „výborně“.

Řím, 17. května 2010

doc. Michal Kaplánek, Th. D.
oponent